

אין לקרוא בזמן התפילה ובזמן קריאת התורה
 העלון מוקדש להצלחת וישועת הרב הגאון יאשיהו יוסף פינטו בן הרבנית זהרי.
 ולרפואת אבשלום בן תריה, אמנון בן עליזה, עומר בן שושנה,
 אורנית בת שושנה, זר חיה בת ניצה, אהוד בן רבקה, יהודה בן שרה.
 להקדשות ולהפצת העלון פנו אלינו במייל Danielbar158@gmail.com
 או בפלאפון : 0523458725

מאמר דניאל לפרשת "שמות"

היה בחור אחד שלא היה מצליח למצוא את זיווגו. הוא היה אדם טוב בעל כשרון גדול עם לב זהב. היתה לו רק בעיה אחת, על פניו היתה צלקת גדולה שהפריעה לכל מי שפגשה אותו. וכך הוא מצא את עצמו חוזר מפגישות ללא הצלחה. הוא פנה לאחד הרבנים הגדולים והרב בירך אותו והציע לו שבפעם הבאה בפגישה הבאה שהוא נפגש עם הבחורה לפני שמספר על חייו ופרטיו, יספר לה על הצלקת כיצד הדבר קרה לו. והוא הודה לרב והלך לדרכו. במקביל, היתה בחורה אחת, יפת תואר ויפת מראה, בעל מידות טובות ואופי מדהים, אך היתה לה בעיה אחת, היא היתה ביקורתית. היא לא היתה מסוגלת לצאת עם אף אחד, היא חיפשה את הגבר הכי יפה אבל תמיד בכל פגישה מצאה דבר פסול ולכן לא הצליחה גם היא למצוא את זיווגה. אחת החברות שלה שמעה על בעל הצלקת, שלא מוצא את זיווגו והחליטה בליבה להציע לחברתה הביקורתית אותו. (כמובן שהיא לא סיפרה לה שהוא בעל צלקת). ואמרה אין מה להפסיד נכיר ביניהם ונראה איך הדבר מתגלגל על ידי ה'. היא התקשרה לחברה שלה ואמרה "תקשיבי, יש מישהו שכמוך בדיוק לא מוצא את זיווגו, את חייבת להכיר אותו הוא בעל אופי מדהים את בטוח תרצי להמשיך לצאת איתו". הבחורה היפה הסכימה, והם קבעו להיפגש באחד הבתי קפה. כאשר היא ראתה אותו היא נדהמה, לא רק שהוא לא יפה הוא גם בעל צלקת. היא רק חिכתה שהפגישה תיגמר אך לא היה לה נעים ולכן ישבה איתו. הוא נזכר מהר במה שהבטיח לרב, שהפעם הוא לא מדבר על עצמו אלא על הצלקת. הוא הסתכל עליה ואמר "אני בטוח שאת שמה לב לצלקת שעל פניי, ובכן אספר לך כיצד הדבר קרה לי". היא הורידה את ראשה והקשיבה לסיפורו "היה זה באחד הימים, שמעתי צעקות מאחת הסמטאות ולעיניי נגלה מחזה לא נעים, חבורה של ערבים תפסה ילדה והתעללה בה, הם רצו לעשות לה מעשה אכזרי ואני החלטתי לנסות לעצור אותם ולאפשר לה לברוח ולכן התחלתי לצעוק שיעצרו והתחלתי לעשות רעש כדי שהם יבהלו, וכשראתי שהדבר לא עוזר, התחלתי לזרוק עליהם אבנים כדי שיעזבו אותה. בנתיים היא הצליחה לברוח מהם אבל אני נשארתי איתם, הם תפסו אותי והתעללו בי ולבסוף אחרי מכות קשות אחד מהם החליט להשאיר לי סימן לכל החיים "הצלקת". אומנם הצלקת הרסה את חיי, אבל היא הצילה את הילדה הקטנה ממעשה הרע שתכננו לעשות לה". סיים הבחור את הסיפור. הוא הרים את עיניו וראה את הבחורה היפה בוכה. היא היתה בהלם וגם הוא, כי לא פחות ולא יותר, היא הילדה הקטנה שהוא הציל מאותם אנשים. ה' הפגיש ביניהם וכנגד כל הסיכויים הם המשיכו לצאת לפגישות ואף התחתנו. רואים אנו את השגחת הבורא, שמגלגל ומסובב הכל. וכל מעשה טוב שאדם עושה, יחזור אליו לא משנה לאחר כמה זמן, ה' יתברך לא שוכח ולא מקפח שכרו של אדם.

נאמר בפרשה "ותפתח ותראהו והנה נער בוכה ותאמר מילדי העברים זה" - ולכאורה איך ידעה מהבכי שלו שהוא מילדי העברים? אלא עונים המפרשים גוי שהוא בוכה רואים על הבכי שלו שחרב עליו עולמו וזה בכי בלי תקווה ואילו יהודי שהוא בוכה הוא בוכה לה' שיושיע אותו זה בכי עם תקווה.

הינה מתחילים השבת בחומש חדש, חומש שמות, מתחילים לקרוא על תחילת השיעבוד במצרים, על הסבל המר שעברו עם ישראל תחת פרעה. בטח אתם מתארים לעצמכם את ההרגשה הנוראית והסבל הנורא של אותם יהודים שסבלו בעבודות הפרך. אבל אם היו מראים לאותם יהודים מה יהיה הסוף להכל, היו מראים להם את כל המכות שעתידי ה' להתעלל ולהביא למצרים, והניסים שעשה ה' ועל איך שהם עתידיים להיגאל בקריעת ים סוף. אז ההרגשה שלהם היתה אחרת, הם אומנם היו סובלים אך לפחות הם היו מבינים שיש מי שיגאל אותם ושהישועה עתידה להגיע. וכך כל יהודי צריך להבין שהוא בניסיון לדעת שה' כל יכול ואין בעיה שהוא לא יפתור לו. שכן המילה "בעיה" זה ראשי תיבות : בורא עולם יפתור הכל. ולכן אין לנו להתיימש כלל וכלל, ולדעת שכל מה שה' עושה לטובה הוא עושה.

הגמרא אומרת שבגלל קנאתם של האחים ביוסף, השתעבדו עם ישראל במצרים וכפי שפירש הבן איש חי הקדוש, על ששמע ה' את נאקתם של בני ישראל - אותיות "נאקתם" זה אותיות "קנאתם". ולכן בגלל הקנאה ביוסף התגלגלו למצרים, וגם קנאה בגימטריה 156 כמניין יוסף. ועוד סיבה, ה' אמר לאברהם אבינו שזרעו יהיה בשיעבוד במצרים אך לבסוף הם יצאו עם רכוש גדול וכו'... השאלה היא, אם כבר לעבור שיעבוד ולהיות עבדים למצרים, אז מדוע השיעבוד צריך להיות קשה ומר עם ייסורים ועבודת פרך קשה? מדוע לא שיעבוד קל, בלי עבודות פרך? אם כבר שיעבוד אז לפחות שלא יהיה קשה ופחות יהיה כואב, מדוע ה' כך נותן לנו להיות תחת שליט כמו פרעה שהיה רע וקשה ביותר? והינה אפשר לפרש זאת כך, אם היו בני ישראל תחת שליט נוח, שהיה משעבדם בעבודה אך מצד שני היה דואג להם, היו כאלה שאחרי 210 שנה אומרים נוח לנו כאן, יש תנאים טובים וכסף טוב, עובדים קשה אך מרוויחים טוב, למה לנו לעזוב לארץ אחרת? למה לנו לעזוב את הבתים והעבודה שלנו כאן? והיו מתרגלים ומכוח ההרגל היו רוצים להישאר. אך ברגע שיש שליט שמשעבד אותם בפרך, בעבודה קשה ביותר, בתנאים לא טובים, בסבל ובמרורים, כולם ירצו ויחכו להזדמנות שיבוא מישהו לגאול אותם, כולם ירצו לברוח, והינה כאשר כולם (כולל המצרים) ראו את ישועת ה' ואת הניסים והנפלאות וההתעללות של ה' בפרעה, כולם האמינו בה' ובמשה עבדו, כולם רצו להיגאל ולברוח עם משה רבנו, ואפילו היו ערב רב שברחו עם בני ישראל ויצאו ממצרים וזה מכוח הנפלאות והישועות של ה' במצרים. והינה צריכים גם אנחנו בימים האלה, להתעורר ולנסות לראות את ישועת ה' גם אם לפעמים הדברים נראים לנו לא מובנים, ישתדל האדם להאמין ולהגיד תודה לה' בכל דבר שקורה לו. כי אין רע יורד מלמעלה, ה' יתברך טוב ומטיב לכל ודואג לכל אדם ואדם מאיתנו.

"וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא" - ומקשה אור החיים הקדוש מדוע חזר פעם נוספת להודיע לנו על מיתת יוסף? והרי כבר נאמר לנו "וימת יוסף" בסוף פרשת ויחי. ומתוך האור החיים הקדוש, שכל עוד יוסף ואחד מהשבטים היה חי לא התחיל השעבוד, אך ברגע שאחרון השבטים נפטר (לוי) התחיל השעבוד. ועל זה נאמר (במשלי) "כי הולך את החכמים יחכם ורועה כסילים ירוע" ולמה הדבר דומה? לאדם שהוא נכנס לחנות של בשמים אף על פי שלא לקח כלום ריח טוב נתפס בו. וכן פרעה כל עוד אשר היה מחובר ומקורב ליוסף הצדיק ריח טוב נתפס בו ולא היה יכול לעשות רע לישראל, כי היה מקורב לצדיק. ואחרי שיוסף מת התחבר פרעה לשרי מצרים הרעים ונאמר בו "ורועה כסילים ירוע" שחידש גזירות רעות על עם ישראל.

ואם כבר הזכרנו את שבט לוי, שבט לוי לא היה בשיעבוד ומדוע באמת דווקא שבט לוי לא היה בשיעבוד תחת פרעה? 1. אפשר לפרש על דרך הפשט שפרעה ביקש מבני ישראל בתחילה שיעבדו בפה רך (פרך) ואחר כך כפה עליהם את העבודה כפי שמבואר במסכת סוטה, אמנם שבט לוי שלא הקשיב ולא שם ליבו לבקשתו של פרעה כי בתחילה לא הוכרח להשתעבד. 2. עוד אפשר לומר על פי הגמרא בסנהדרין (עמוד צח ב') שאין בן דוד בא אלא או בדור שכולו זכאי או בדור שכולו חייב, ואם כן פרעה ידע שאם ישעבד גם את שבט לוי ואף אחד לא יעסוק בתורה יהיו כל בני ישראל בגדר חייבים ויגאלו ונמצא שהוא מזרז את הגאולה. 3. פרעה ידע ממה שקרה עם שרה אימנו, שמי שמתעסק עם עובדי ה' והצדיקים מסתבך, ולכן לא העז לגעת בלומדי התורה שהיו בישיבה בגושן עוד מימי יעקב, שהם שבט לוי בעצם. וגם בלי עמלי התורה לא יוכלו המצרים להתקיים.

4. שאם יבואו אליו שאר אומות העולם בטענות שהוא מתעלל באומה שלמה יגיד להם שאין הדבר כן אלא הם מעצמם רוצים לעבוד והראייה ששבט לוי משוחרר מהעבודה והוא בחר ללמוד. 5. פרעה פחד שאם שבט לוי יהיו עם בני ישראל ביחד הם יחזירו אותם בתשובה ולכן העדיף להרחיקם מהם. 6. ידע פרעה שלומדי התורה הם אחד מעמודי העולם כמו שכתוב במסכת אבות שהעולם עומד על שלושה דברים והם: התורה על העבודה ועל גמילות חסדים ולכן פחד לפגוע בעמודי העולם וכך העולם יתמוטט וגם הוא בתוכו.

7. כתוב "וראו כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך", וכמו כן כאן שבט לוי שנולד מיוכבד ומרים המילדות העבריות שכתוב עליהם "ותיראן המילדות את האלוקים" ולכן שבט לוי הוא מזרעם וגם הוא לומד תורה ופרעה פחד להתעסק עימם. 8. כתוב בגמרא שמי שעוסק בתורה בלילה משוך עליו חוט של חסד ביום (גמרא בחגיגה י"ב ב'), ולכן שבט לוי מצאו חן בעיניו של פרעה. 9. כידוע שבירך יעקב את פרעה שיעלו מימי היאור לקראתו ולכן כיבד פרעה את יעקב ואם כן אפשר לומר שכל מי שהתנהג בצורה של יעקב אבינו (שבט לוי המשיך בדרכו בתורה הקדושה), אז גם פרעה כיבדו כיון שראה אותם נזכר ביעקב אבינו וברכתו שברך אותו. 10. פרעה זכר ששמעון ולוי מסוכנים כאשר הם ביחד, כמו שהתחברו יחד על שכם וחמור אביו והרגו את כל עירם על אשר טימא את דינה אחותם, ולכן העדיף להפרידם זה מזה.

הבעל שם טוב והכומר

זמן קצר לפני פטירתו של הבעל שם טוב, פנה אליו משמשו האישי: "רבי, הנה אתה עומד להיפטר מן העולם, אך מה אעשה לפרנסתי? כיצד אוכל להביא לחם לביתי?" "אל דאגה" הרגיע אותו, "הרי שימשת אותי במשך שנים רבות. סע למקומות וספר להם את סיפורי, וכך תתפרנס בכבוד." הבעל שם טוב נפטר, והמשמש מיהר לעשות כדבריו. הוא רכש סוס ועגלה והחל להסתובב מעיר לעיר כשהוא מספר סיפורים וזכרונות מרבו. אך לאכזבתו הוא הצליח לקבץ סכומים קטנים של כסף שבקושי הספיקו לו למעט מזון עבורו ועבור הסוס שרכש. חלפו להם חודשים והמשמש לא הבין מדוע לא התקיימה הבטחתו של רבו שמהסיפורים הוא יזכה לפרנסה גדולה. יום אחד, הוא שמע על אדם עשיר מאוד שמוכן לשלם סכום כסף ענק עבור סיפורים על הבעל שם טוב בשבת הקרובה לבוא. היה זה יום שישי כשהוא הגיע למחוז חפצו. עוברים ושבים אדיבים מיהרו להפנות אותו לביתו של העשיר. "אתה זכית להיות משמשו של הבעל שם טוב? אנא היכנס לביתי והתארח אצלי

במשך השבת. בסעודת ליל שבת, אחרי שכולם סיימו לאכול, התכבד משמשו של הבעל שם טוב לספר סיפור מרבו. המשמש נעמד, החל לדבר ופתאום נשכח ממנו זכרונו. עשרות שנים של עבודה במחיצת הבעל שם טוב נעלמו ואינם. האורחים החלו להתלחשש שאולי הוא מעולם לא שימש את הבעל שם טוב אלא הוא מתחזה. בעל הבית, לעומת זאת, חיך לעברו ואמר "אל דאגה, אני בטוח ששינת הלילה תיטיב עמך. נשמע את סיפוריך מחר". אך המחזה המשונה חזר על עצמו שוב גם בסעודת הבוקר. הפעם המשמש רק ייחל לרגע בו תיגמר השבת, אז הוא יוכל לארוז את חפציו ולהסתלק מהר מהבושה. דבר זה קרה גם בסעודה שלישית, האורח ניסה לדבר ולספר אך שוב לא נזכר בכלום. בצאת השבת נפרד העשיר באכזבה גדולה ובעצב ממשמשו של הבעל שם טוב ובירך אותו לשלום. ואז כאשר המשמש עלה לעגלה והחל לנסוע, פתאום, הוא נזכר בסיפור. הוא מיהר חזרה לבית העשיר לספר לו את הסיפור הבא : "פעם אחת אני והבעל שם טוב הגענו לכפר, ונעצרנו ליד בית של משפחה יהודיה שהתגוררה במקום. כשביקשנו מהם להיכנס אל הבית הם החלו לבכות. "בבקשה מכם ברחו מכאן כל עוד אתם יכולים. איננו רוצים לארח אתכם ולסכן את חייכם וחיינו". התברר כי אחד הכמרים המפורסמים במדינה, עומד להגיע ולשאת נאום בפני תושבי הכפר. נאום הסתה נגד היהודים באותו הכפר. הבעל שם טוב הרגיע אותם ועלה למעלה לכיוון החלון שהשקיף על כיכר העיר. הוא ראה את הכומר נעמד על הבמה ונאום נאום הסתה נגד היהודים של הכפר. לפתע נתפסו עיניו של הכומר בחלון והוא ראה את הבעל שם טוב הקדוש מול עיניו, הבעל שם טוב סימן לו בידו שיבוא אליו. למרבה הפלא, הכומר עצר את הנאום בפחד גדול ונכנס לחדר לדבר עם הבעל שם טוב. לאחר שעה ארוכה יצא הכומר בוכה בכי גדול וקורע לב ומיהר לברוח מאותו הכפר.. אינני יודע מה עלה בגורלו של הכומר, זה הסיפור.. " סיים משמשו של הבעל שם טוב לספר לעשיר. לפתע המארח החל לבכות. "אני הוא אותו כומר.. " אמר, " בעבר הייתי יהודי, הבעל שם טוב אמר לי שאחזור ליהדות ושאלתי אותו כיצד אדע אם תשובתי התקבלה אחרי כל הרע שעשיתי? אמר לי רבך הקדוש, יום אחד יבוא המשמש שלי לספר לך את הסיפור הזה תדע שתשובתך התקבלה בשמיים ואת העושר שאני מברך אותך תחלוק איתו חצי חצי". והינה היום שימחת אותי בסיפור זה כי עכשיו אני יודע שתשובתי התקבלה, ולכן סכום זה מגיע לך " סיים העשיר את דבריו..

השבוע כ' טבת יום שישי, יהיה יום פטירתם של הצדיקים רבי יעקב אבוחצירא "אביר יעקב" והרמב"ם. בשבוע הבא בעזרת ה' נספר עליהם סיפור, זכות הצדיקים תגן בעד כלל עם ישראל ושנזכה לגאולה השלמה אמן ואמן.

להפצת העלון, לעילוי נשמת ולרפואה ולזיכוי הרבים, ולקבלת חידושים אנא פנו אלינו:
במספר : 0523458725 או במייל : danielbar158@gmail.com

הבעל שם טוב אומר :

"האדם נמצא במקום שבו נמצא רצונו(מחשבותיו)"

שבת שלום ומבורך